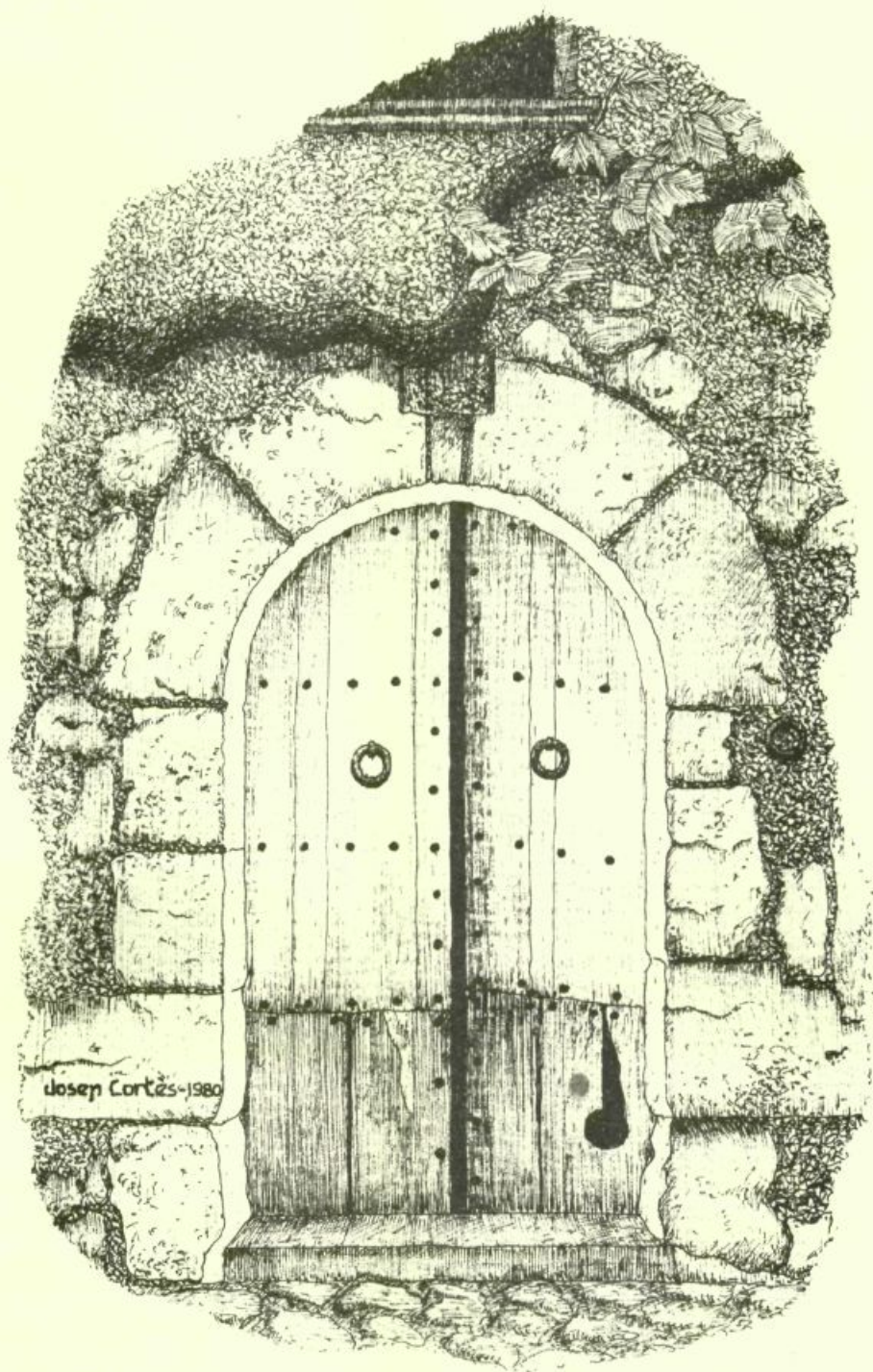

flor de card

SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

febrer de 1980

CRITERIS QUE S'HAN CONSIDERAT A L'HORA DE PROPOSAR DETERMINATS NOMS.

La present proposta de modificació es fa seguint els criteris exposats pel professor Joan Miralles i Montserrat, cap del departament de filologia catalana de la Facultat de Ciutat de Mallorca, i que foren publicats en el diari "ULTIMA HORA" (12 de maig de 1.979, pàgina 22), a la revista LLUC (nº 685, maig-juny, 1979, pàg. 4-7) i també a la seva obra ELS CARRERS DE MONTUIRÍ.

L'ESCOLA DE MALLORQUÍ PROPOSA

CONSEQUÈNCIES LÒGIQUES DERIVADES DELS CRITERIS

PRIMERA:

La traducció dels noms a la nostra llengua. Es recomanable respectar les formes dialectals en els casos de noms de carrers que siguin al·lusions a noms de lloc o conebstants;

"Carrer d'es Pou". Però en el cas de carrers dedicats a personatges o institucions convé adoptar la forma general estandard: "Carrer de l'escola", "Carrer del Rector Pasqual".

Així mateix convé posar esment especial a l'hora de rotular les plaques en el sentit de que NO HI POT HAVER cap falta d'ortografia.

SEGONA:

La substitució dels noms o símbols derivats de la Guerra Civil pels noms tradicionals. El mateix podem dir dels noms al·lusius a persones o institucions imposats per antics consistoris, en virtut, només, d'interessos o afeccions particulars.

Segons aquest punt, desapareixerien els següents noms que serien substituïts pels "estricteament populars" única manera de donar als carrers el nom que realment tenen independentment de la ideologia dels diferents consistoris. Així;

Plaza General Franco es convertiria en PLAÇA NOVA que és el nom per la qual la gent sempre l'ha coneguda.

PLaza Ayuntamiento a nivell popular és SA PLAÇA DE S'AJUNTAMENT o també (Sa placeta de darrera La Sala) nom que actualment no té raó d'ésser

Plaza Jaime Santandreu sempre ha estat coneguda per PLAÇA DE CA NA PISCA, que és el nom que consideram més adient.

Plaza POU VEI, correctament escrita seria PLAÇA D'ES POU VELL

Calle Primo de Rivera, al manco que sigui de domini públic no té conegut nom popular. Ens sembla molt bé el nom proposat per l'Ajuntament si es concretitza una mica i es deixa CARRER DE SANTA MARIA DE BELLVER, que fou el nom de la primera parròquia¹ de la vila; el simple nom de Bellver és el d'una possessió del terme de Manacor.

Calle Angel sempre ha tingut un nom popular molt usat, "ES CARRERILLO" per ésser castellanisme s'hauria de deixar entrecomillat, i per estalviar la redundància no es posaria a la placa la denominació CARRER.

Calle Mayor, seria CARRER MAJOR

El nom popular de l'actual Calle Mn. Salvador Galmés és indubtablement "SA CARRETERA D'ARTA"

Calle 4 septiembre també té un nom popular ben determinat, CARRER D'ES BROU o CARRER D'ES XARAGALL.

L'actual Calle General Goded, també sempre ha tingut nom popular, CARRER D'ES PUIG, que convendria respectar .

El carrer anomenat Rector Pascual és una mica problemàtic, antigament era el carrer de l'Església; devia ésser aquest nom popular o imposat? per la posició del carrer i per la importància que sempre ha tingut l'església presposam que podria ésser popular, per tant el deixariem en CARRER DE L'ESGLÉSIA.

El nom popular d'aquest anacronisme que és Calle Virgen Trobada devia ésser CARRER DE LA MARE DE DÉU TROBADA.

Desconeixem el nom popular de l'actual carrer anomenat Calvo Sotelo; el nom antic "De la Reina" ens fa una mica d'olor d'imposat, però, de segur, per la seva antigüitat en tenia algun de popular.

La nova Calle Carrero Blanco, tots recordam que era EL CARRER DE LA MAR.

El nom popular de la Calle Clavel és CARRER DE CA SES MONCES abogam per la oficialització del nom popular.

Descomptant algun descuit, no coneixem més noms popular a carrers, que foren "tapats". Seguint aquest mateix criteri s'haurien de canviar, per noms a determinar, els següents carrers:

Calle Jaime Clapés, Calle Lepanto, Calle Victoria, Calle Belchite i Calle Mateo Juan tots ells recod de la Guerra o de l'afany imperialista.

TERCER

La conservació dels noms populars i tradicionals relacionats amb la pròpia història i medi ambient o amb les activitats públiques, de treball o d'entreteniment, meteorològiques, etc.

En relació amb aquest apartat conservariem en el lloc on actualment estan i convenientment traduïts els següents noms:

JAUME I, JAUME II, SO'N CERVERA, TRAMUNTANA, GRENYAL (algún plà diu Griñol o Griñate), MENORCA, FORMENTERA, CABRERA PONENT (Molt encertadament l'Ajuntament l'ha allargar fins al camí de So'n Soler, puix no té raó d'ésser un carrer Norte o Nord perquè el mallorquí sempre s'ha orientat amb el nom dels vents, i el corresponent que és Tramuntana ja en té un) CAMI DE SA BLANQUERA, CAMI DE SO'N SOLER, CAMI DE SES PLANES, DE S'OLIVAR, MOLINS, D'ES CAMP VELL, DE SES ESCOLES, ALEGRIA, CAMI DEL CEMENTIRI, CABRERA, DE S'ABEURADOR, CAMI DE SES ROTES NOVES, NOU, DEL PURGATORI (sempre s'ha dit el purgatori, mai es purgatori, ens referim a la forma popular) ESTACIO, PARDINES, LLEVANT, FORMENTERA, D'ES SOL, CARDASSAR i D'ES TORRENT

QUART

La conservació dels noms de carrers de caire religiós, quan ja hagin passat a formar part del patrimoni cultural propi. Creim que dins aquest punt s'hi pot incloure el CARRER DE LA CREU. Desconeixem si el carrer de San Miguel és dedicat al sant, llavors el deixariem C. DE SANT MIQUEL, o si és dedicat a "San Miguel de Son Carrio" que llavors deixariem amb CARRER DE SO'N CARRIO.

CINQUE

La conservació dels noms de personatges que s'hagin distingit de manera extraordinària en algún àmbit de la cultura del nostre país.

En el nostre cas, dissortadament, no en podem conservar cap, puix l'únic que hi havia era el de Mn. Galmés i ocupava un carrer amb nom popular. Bé, el nom s'ha de conservar un carrer s'ha de dir CARRER MN. SALVADOR GALMÉS, això és indubtable, manca determinar "quin" carrer -Consideram que no pot ocupar el nom d'un carrer que ja tengui nom popular-.

SISE

La conservació dels noms dels benefactors de la pròpia vila o ciutat en el camp de les obres públiques, cultura o beneficència en general.

Consegüent ment conservariem allà on estan:

CARRER D'EN GABRIEL CARRIO, car entre altres coses va regalar a la vila el carrer que porta el seu nom.

C. JAUME LLINAS, i C. DE DON PERE BONNIN

S'haurà de trobar un emplaçament adequat pels noms JAUME SANTANDREU (ens sembla encertat el que l'Ajuntament l'hi dona) i RECTOR PASQUAL

SETE

La conservació dels noms ja tradicionals al.lusius a qualque personatge singular que hagi viscut temps enrera en la plaça o carrer en qüestió o hi hagi estat en relació pel fet d'haver-ne estat l'establidor etc, sempre i quan aquesta denominació sigui assumida per tota la comunitat.

En aquest apartat hi ha CARRER D'EN FEMENIES i CARRER D'EN SOLER

CASOS ESPECIALS

L'actual calle Ordinas abans fou carrer Blasco Ibañez el que fa no sapiguem amb certesa si ORDINES es nom popular o imposat, en el primer cas s'hauria de deixar i en el segon de canviar.

L'actual Calle San Lorenzo, oficialment sempre s'ha dit aquest nom però molt de temps i encara ara dins les persones d'edat és conegut pel nom popular de CARRER D'ES FOC, pensam que aqst nom s'hauria de conservar i sobre tot considerant l'espontانيتat del seu origen.

Ens sembla encertadíssim el nom proposat per l'Ajuntament en el CARRER D'ES CAMP RODÓ així com ES CARRERO (per evitar la redundància deixariem de posar "Carrer")

Consideram que el nom SO'N PERETÓ per acabar d'ésser complet hauria d'ésser BASILICA DE SO'N PERETÓ

NOMS QUE FALTEN A L'ANTIGA DENOMINACIÓ

Considerant que hi ha noms de reis de Mallorca, convendria completar-los. Falten JAUME III i REI SANÇ.

D'illes falten EIVISSA i SA DRAGONERA encara que aquesta darrera és menor, i si les haviem de posar totes ens faltarien molts de carrers, pensam que hi ha noms més necessaris.

Altres noms que falten són:

GUILLEM GALNES o MESTRE CONIER (Pensam que s'ha de considerar la possibilitat)

RAMON LLULL. Potser som l-únic poble que no te aquest nom a un carrer.

MN. ANTONI MARIA ALCOVER, per raons d'importància cultural lingüística i també per raons de proximitat física

NUNO SANÇ, per raons històriques (considerat per l'actual Consistori).

També es podria considerar la possibilitat d'honorar personalitat relevants dins la nostra cultura com; COSTA I LLOBERA, JOAN ALCOVER, LLORENÇ RIBER,... (la taringa podria ésser molt llarga).

Aquest informe, com es pot veure, no difereix gaire de la proposta de l'Ajuntament realitzada en el darrer Plenari, potser sols hi ha algunes diferències de matització que consideram oportunes, de totes elles potser en sobre surt una: conservar els noms populars en el lloc corresponent. No falta dir que ens sentim ben gojosos per la coincidència.

Sant Llorenç des Cardassar

25 de febrer, 1980

NOTA APART:

Consideram, també, d'urgent necessitat la rectificació del nom de la vila SANT LLORENÇ DES CARDASSAR, tasca ja començada pel Consistori passat.

A l'entorn del referèndum d'Andalusia

Vull plantejar un interrogant que em faig, relatiu al referèndum d'Andalusia, puix hi ha massa coses que, pensant una mica, es poden entendre i que sovint oblidam, sigui per conveniències, enlluernaments o embabaliments.

No intentaré matisar les diferències dels dos camins que hi ha per arribar a n'això que pareix tothom desitja.

Tampoc intentaré esbocinar, concretar les postures dels diversos partits (esquerres via article 151 i UCD via article 143) davant l'autonomia andalusa.

Ni intentaré predir les repercussions que aquest NO oficial d'Andalusia pot tenir sobre l'esdevenir autonòmic de les Illes (que realment és el que interessa).

No, tampoc no parlaré de la indignació que em produïren les declaracions del Sr. Reol Tejada, secretari de política territorial de la UCD, publicades en el Diario de Mallorca de dia 29 de febrer a la pàgina número 3.

Ni de les presumptes irregularitats, com poden ésser, per exemple:

La presència d'uns quinze mil morts en el cens de Màlaga, (suposa major nombre de SI per "passar" la via 151).

Les baixes de cert nombre de gent viva que, obligava anar a la Junta Electoral a cercar un certificat o afluir-se de votar.

L'aparició de paperetes "despistadores" que després serien nul·les.

L'incorporació a files de joves uns quants dies abans de la data prevista.

El temps molt més curt que en els altres referendums que donaren certes empreses per anar a votar.

Ni tampoc d'altres particularitats com la pluja torrencial d'Almeria o l'assistència de mil cinc-cents militants de la UCD provinents d'altres províncies.

Deixaré de banda totes aquestes dades, tretes del no gens sospitoso Diario de Mallorca de dia 29 de febrer per centrar-me en una altra qüestió. Veiem:

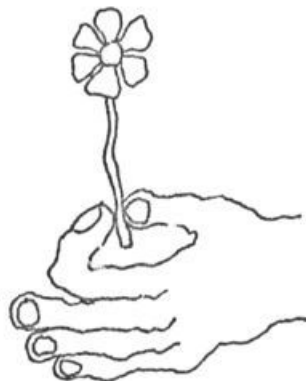
Pareix ésser que hi havia tres possibles sortides, una era el SI a la via de l'article 151, una altra era el SI a la via de l'article 143 i potser se n'hi podria incloure una altra, el NO a l'autonomia. Pens que una postura neutral, neta havia d'haver considerat aquestes tres sortides. Vull dir que a l'hora de votar cada persona havia d'haver triat un camí i llavors fer el que haguera volgut la majoria. D'aquesta manera tots els camins haurien tengut les mateixes possibilitats.

Però no s'ha fet així, solament s'han contabilitzat els SI a l'article 151 i encara no de manera global sino a cada província per separat (no són totes Andalusia?). Això implica que, en aquest cas concret, es contabilitzen com a SI a la via 143 els possibles vots de malalts, gent desinteressada...

ES AIXÒ JUGAR AIXÍ COM PERTOCA ???

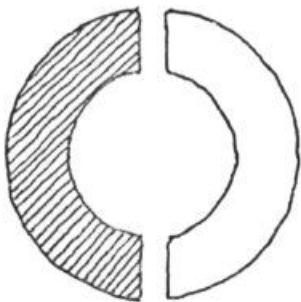
espipellades

El batle troba que a la crònica del Ple sols posam les coses dolentes i que no en trobam cap mai de bona. Pens que convendria recor - dar-li que se suposa que TOTES han d'esser bones i que sols els hem d'avisar quan tro - bam que surten del solc. A mi, cada dia, en acabar la feina, el patró NO em diu: "Enhora bona, Pep, avui no t'has equivocat cap vega - da. Ets un al.lot collonut". No. No m'ho diu. Només me'n parla i m'estira les orelles quan creu que la cosa no marxa així com toca.

Des d'aquestes retxes vull demanar al regidor Mateu Girart que, com diu la Llei, assistes - qui a les reunions de la Comissió Permanent . Es lo que li toca.

En aquest ditxós poble que ens ha tocat viure, pareix esser que el dolent no és el que fa les coses malament, sinó el que les conta. Com que noltros les contam, vet-aquí els dolents, o ro jos, o dimonis, o comunistes, o el nom que s'u si aleshores.

"Los concejales de UCD, puesto que se presen - taron con la intención de trabajar -desinte - resadamente de verdad- en favor de Sant Llo - renç, se niegan a cobrar cualquier servicio prestado para el Ayuntamiento,...". Això és un fragment d'una carta publicada al diari "Ultima hora" el 22 de juny de 1979, i signada per el Comité de UCD de Sant Llorenç.

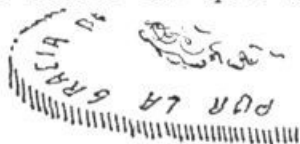
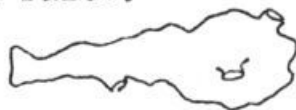
-oOo-

Aquest mes alguns regidors de UCD han cobrat la paga a partir del juny de l'any passat, da ta en que es va escriure la citada carta.

-oOo-

Sense comentaris. No hi fan falta.

Si ho pagàs, encara hi consentiríem. Lo que empenya és haver rebut lo que hem rebut per ara tenir lo que tenim!.

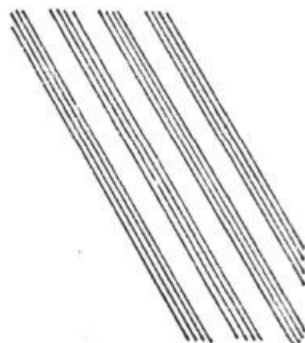

Notícia extraordinària: l'Escola ha neces - sitat dobbers i "NO" els ha hagut de pagar l'Associació de Pares.

Una anècdota contada per en F.C.:

El pare Morillo, jesuïta missioner, va venir a Sant Llorenç per xerrar amb en Salvador Galmés de no sé què, i com que aquest era fortament mallorquinista i no va voler xer - rar amb ell en forater, el jesuïta va haver de cercar un intèrpret que li traduís lo que deia el capellà Capiirró del mallorquí al cas tellà.

En veritat us dic que ara n'hi ha que no tenen tants d'escrúpols en canviar de llengua.

Josep Cortès

TELEVISIÓ I VIOLENCIA

Perduts entre les pàgines d'un dels diaris que sovint fullejam, fa uns mesos, es podien destriar aquests titulars: " CONDENADO EN FLORIDA UN MUCHACHO DE QUINCE AÑOS POR ASESINATO". " Los abogados consideran culpable a la televisión ".

La simple lectura d'aquesta notícia ens fa pensar automàticament en dues realitats que observam cada dia:

- l'ambient on nos movem està saturat de violència.

Les notícies de fets violents són inquilines permanents de revistes, diaris i llengües de locutors que volen posar-nos al corrent del que succeeix al nostre entorn pròxim o llunyà. Més encara, l'agressivitat pesa sobre el nostre viure quotidià com una amenaça permanent, i ens hi surt a camí en les més variades formes: amenaces de guerra mundial, atentats terroristes, manteniment de règims repressius i dictatorials, delinqüència juvenil, violacions, robos, assassinats no lluny de canostra... etc. etc. Fins i tot si ho analitzàssim bé, veuríem com la violència tenyeix molts dels nostres desitjos, sentiments i expressions. En una paraula, la violència ha conquistat i ocupat tirànicament tots els nivells de la nostra convivència.

- molts dels nostres infants, passen hores i hores davant la televisió, i són espectadors incondicionals de qualsevol programa sense cap casta de selecció ni per part seva ni dels seus pares.

A partir d'aquestes dues constatacions i de la notícia al·ludida, no resulta gaire difícil arribar a aquesta pregunta: ¿ Té qualche cosa que veure la televisió en la creació i manteniment del clima de violència que se respira arreu?

La resposta no és gens fàcil, tot i que s'ha escrit molt i bé sobre aquesta qüestió. Fixem-nos, però, en algunes dades certament alarmants, que per sí mateixes fan veure fins a on arriba la influència d'aquest modern mitjà de comunicació. Segons el balanç d'unes enquestes fetes a França i a Estats Units s'ha arribat a la conclusió que molts dels nins interrogats, s'estimaven més la televisió que son pare i sa mare. L'escàndol d'aquests resultats, basta i sobra per convencer-nos, si és que encara no hi estam, de la força manipuladora que la televisió pot arribar a exercir i que de fet exerceix. Però la cosa no acaba

aquí, sinó que la gravetat de l'assumpte creix quan constatarem que la violència absorbeix un percentatge elevat en el conjunt de tota la programació. D'això, nos ne parlen també les xifres següents preses d'un estudi estadístic recent fet a Nord-Amèrica. Segons aquesta investigació, un adolescent, quan compleix devuit anys, se calcula que ha vist unes 15.000 hores de televisió en les quals s'hi han produït aproximadament uns 18.000 assassinats. I ens podem demanar, ¿ quines dades en sortirien d'aquest mateix estudi fet a la televisió espanyola davant la que s'embaudaleixen els nostres al.lots?

Si acceptam, com sostenen els psicòlegs, que la violència és contagiosa ja que pot provocar en els espectadors conductes imitatives, tornen aflorar les preguntes: ¿ pot quedar indiferent un infant, després de presenciar tanta crueldat com circula per la petita pantalla? ¿ Què es pot esperar en el futur d'una generació que ha engolit escenes violentes en quantitats industrials?

A l'hora de parlar de possibles repercussions, els psicòlegs i entesos, s'avenen en afirmar que la violència televisada pot ser molt perjudicial pels nins més petits, ja que quan encara han de fer els 5 anys contempen l'agressivitat com una amenaça del món dels grans cap a ells i això les produeix una forta angoixa que pot alterar negativament l'equilibri psíquic dels petits. Més endavant, quan el nin entra en l'anomenada etapa escolar, que sol començar als sis anys i durar fins als 12-13, se desperten en ell tendències que el mouen a imitar algú personatge dels que veu o coneix. Aquí es torna fer evident la influència de la televisió en tant en quant proporciona models violents a balquena, que l'infant pot calcar en la seva conducta .

Un altre dels grans riscos que els psicòlegs endevinen en una contemplació desmesurada de pantalles infestades de crueldat, per part sobretot, de la població més jove, és el de l'atrofiament de la capacitat de reacció. Una persona, que s'avesa a mirar passivament la violència filmada, tornarà amb el temps insensible fins i tot davant el sufriment i el dolor vertader dels homes i dones amb qui es topi.

Tot el que s'ha dit, per tant, ens fa prendre consciència que la televisió està molt lluny de ser un element inofensiu, com d'entrada ens podria parèixer. Certament que no dubtam de les seves possibilitats beneficioses, encara que no n'hagim parlat, però, aquest profit sols es farà efectiu després d'una cuidada selecció dels programes, que els pares hauran d'exercir pel bé dels seus fills. I no solament això, sinó que seria convenient que, grans i petits, acurçàssim el temps que dediquem a la televisió i el restituíssim altra volta a valors - convivència, diàleg, lectura, excursionisme, etc. etc. - que tanta falta comencen a fer avui en dia.

JOVENTUT

Paraula hermosa per al que la pronúncia, per al qui l'escolta i pel seu significat.

Però edat difícil d'atravessar per a nosaltres els qui ens hi trobam, per les simples raons que vos puc dir.

Una determinada gent creu que és la simple passada de "nins a majors" i s'estimen més ignorar les nostres idees pensant que no som capaços de fer res bo de la nostra joventut.

Nosaltres som alguna cosa més, en els nostres dies tot ha anat canviant. Hem passat de ser els que feien tot lo que els majors pensaven, a un jovent que pot decidir per sí mateix. Fa uns quants d'anys que dins la societat no érem res, però avui en dia hem passat a ser l'edat social i cultural de moda.

Però per aquests fets no vol dir que sia l'edat de la raó.

Pel simple motiu de que volem les coses massa fetes, deixant que ens parilitzin el nostre cervell i passant a ser unes teresetes de la societat de consum.

Bàrbara Mesnida.

DE L'ESCOLA

Vet-aquí una explicació senzilla del què és l'ensenyança gratuïta aplicada a Sant Llorenç:

- 1er.- Els llorencins, a través dels impostos estatals, paguen l'edifici escolar i els mestres.
- 2on.- Els llorencins, a través dels impostos municipals, paguen el manteniment de l'edifici; també paguen 15.000 ptes. cada mes per cobrir el lloc d'una mestra emba-rassada.
- 3er.- Els pares, a través de l'Associació, paguen 10.000 pts cada mes per completar les 25.000 que ha de cobrar la substituta de l'esmentada mestra.
- 4rt.- Els llorencins, a més, paguen, a través dels impostos estatals, la major part de les despeses de les escoles privades, tant si hi duen els seus fills com si no.

Enteneu ara el què és l'ensenyança gratuïta que braveja la UCD de Madrid? Iddò això.

Josep

SES MATANCES -IV-

F. Clapés

Es sopar consisteix en arròs brut de matances amb conill de camp, pollastre i llom de porc; un bon brou, un poc coent, que faci xuclar i beure vi de sa bóta que han encetada a sa botiga. Es segon plat, escaldums de pilotes amb patates frites. De fruita, meló, pomes, ametles torrades, bunyols amb mel i sobrassada frita amb sucre. Per acabar, cafè i molts d'anys!.

Sobre les vuit d'es vespre, ets homos, ja rentats i roba neta, estan preparats per anar a sopar. Es nins i gent jove ja estan un poc cansats d'es trull d'es dia.

-Que hi som tots? Idò podem començar.

-Quan volgueu -diven es padrins-. Asseis-vos tots a sa taula. Resau padrí es Parenostro.

Comencen a servir es sopar. -Que és de bo s'arròs-. -Quin gustet que té!-, comencen a exclamar. Tothom menja. Uns diuen una cosa, altres contenen d'es camp i així van continuant es sopar. Serveixen ets altres plats fins que arriben es bunyols: -que són de bons!-, -Ai, fills meus, tot ho guard per aquest dia!.

S'acaba es gran sopar, i després d'haver pres es cafè retiren sa gran taula brindant i donant es molt d'anys an es padrins: -Que l'any qui ve poguem tornar venir a matances!-.

-Déu vulgui que poguem tornar tots amb salut i alegria, serà senyal que tots serem vius-, i una llàgrima surt d'ets ulls d'es padrins recordant ets anys passats si ja hi falta qualcú.

-No ploreu, que hem d'acabar aquest dia amb gran alegria.

Ja s'han retirades ses taules i comença es gran foc de matances, on solien fer "l'ase", la "mort" i altres acudits que te feien esclafir de riure.

Són prop de les onze de sa nit. Sa gent ja està cansada de tot lo dia. -Padrins, serà hora d'anar a dormir i a descansar-, i aquí ve sa despedida i ja s'acaba tot.

-Bona nit, padrins, i molts d'anys

Ses filles donen una besada a son pare i a sa mare. Es nets besen ses mans, i amb sos ulls plens de son diuen an es padrins: -Molts d'anys!.

-Amèn!.

I així acaben ses matances de Ca's padrins.

Per Sant Martí mata es porc i ensata es vi.

Es vespres en temps de matances ets al.lots anaven a tirar trons, a tocar baules i a apagar llums, que s'encenien a toc de s'Avemaria d'es vespre, posta de sol. Solien dir: "això que menjau darrera ses sopes", rodaven clau i sa pobre gent quedava a les fosques. Coses d'aquell temps...

POESIA

I N S O M N I

Dámaso Alonso
(De "Hijos de la ira".)

Madrid és una ciutat de més d'un milió de cadàvers
(segons les darreres estadístiques).

De vegades a la nit jo em rebolec i m'alç en aquest
nínxol en el qual fa 45 anys que em podresc,
i pas llargues hores sentint gemegar l'huracà, o
lladrar els cans, o fluir blanament la llum de
la lluna.

I pas llargues hores gemegant com l'huracà, lla-
drant com un ca enfurit, fluïnt com la llet de
la mamella calenta d'una gran vaca groga.

I pas llargues hores preguntant-li a Déu, pregun-
tant-li per què es podreix lentament la meva à-
nima,

per què es podreixen més d'un milió de cadàvers en
aquesta ciutat de Madrid,

per què mil milions de cadàvers es podreixen len-
tament en el món.

Digues-me, ¿quin hort vols adobar amb la nostra po-
dridura?

¿Tems que es corsequin els grans rosers del dia,
les mústigues assutzenes letals de tes nits?

G U I T A R R A

Gerardo Diego
(De "Imagen".)

HI haurà un silenci verd
tot fet de guitarres destrenades

La guitarra és un pou
amb vent en lloc d'aigua

Traducció: Pere Josep Llull

sobre el CREIXEMENT IL-LIMITAT

Avui en dia els sistemes socio-econòmics propugnen i es fonamenten en un creixement il·limitat en tots els aspectes. Aquí no parlarem de la societat industrial i dels seus problemes, ni de les agressions que sofreix la natura.

Tot el muntatge socio-econòmic de l'home depèn de la natura; és, idò, ecològic-dependent. Per tant és una bajadana fomentar un sistema econòmic anti-ecològic i que té per norma el creixement il·limitat (tasa de creixement anual de la indústria: 7%), creixement que no pot ésser sostingut per una raó molt senzilla: els recursos naturals són finits, limitats. Tot hom ha sentit parlar d'el petroli, vegem algunes xifres:

Ferro	fins a l'any	2.370
Coure	"	2.012
Plom	"	1.990

Això ajuda a entendre el perquè hi ha països que compren tenint ells ben a voler.

Augment de població.- L'any 1972 hi havia 3.600 milions d'ànimes. Aquesta població augmenta a un ritme del 2% anual (uns 72 milions cada any). A l'any 3.000 noranta individus s'hauran de repartir una superfície com aquesta plana.

Alimentació.- "La producción de alimentos puede incrementarse o bien ampliando la superficie cultivada, o bien intensificando la producción en las tierras actualmente en cultivo." (Del llibre: "Manifest per a la supervivència"). A continuació analitzarem les dues opcions:

-La terra conrada representa actualment un 10% del total. Això pot donar una sensació d'optimisme, però la terra conrada està fortament limitada. La major part de la terra restant està ocupada per deserts, gel, neu, boscos i ciment (l'any 1882 hi havia 870 milions d'hectàrees edificades; l'any 1952 ja eren 1.600 milions. Pensau en Mallorca que més bé sembla una murada enrevoltada de ciment).

La roturació de la selva amazònica sembla una solució, però és un bran desbarat: darrera ella se n'aniria un gran pulmó de renovació de l'oxígen de l'atmosfera i tota l'extensió de bosc que suposa se convertiria en un desert irreversiblement, ja que els sòls laterítics, sense la cobertura vegetal no poden resistir el clima plujós.

-La segona opció, que suposa emprar noves varietats de blat i de blat de moro de molt elevat rendiment -aquestes varietats, que no són més que "monstres", són molt malaltisses i en estat natural no podrien subsistir- requereix: -Parasitiades

-L'ús intensiu d'adobs artificials i en molta quantitat
lo que fa que la terra torni adob-dependent.

Aquestes varietats són molt productives, però són una solució a curt plaç i a la llarga no són solució, no passa d'ésser una acció de pedaç i no una solució definitiva.

El creixement il·limitat condueix a llarg termini al col·lapse, i a curt termini a la impossibilitat de la gestió racional de la natura.

Llegiu, per acabar, aquest fragment d'en John Stuart Mill (1848):

"No resultaria satisfactori de contemplar un món privat de tota activitat espontània de la natura, amb tots els racons esdevinguts conreus per a subvenir l'alimentació humana, amb totes les flors silvestres destruïdes o amb totes les pastures naturals transformades en camps, amb tots els mamífers o ocells no domesticats per l'home exterminats... amb tots els arbres ornamentals o superflus tallats... en nom del progrés agrícola. Si la terra ha de perdre una part important d'aquestes coses agradables que posseeix i que el creixement il·limitat de la riquesa i de la població poden sostreure-li, amb la simple finalitat de donar cabuda a una població més gran, però ni millor ni més feliç, jo esper, pel bé de la posteritat que ells (els partidaris del creixement il·limitat) s'avendran a esdevenir estacionaris abans que la necessitat no els obligui".

Gaspar Melis

A partir d'aquest mes farem una recopilació de: coses rares, xeremiades, fabules, coverbos, epitafis, ... que se publicaren a: L'IGNORANCIA, revista satírica-humorística que s'editava a Palma fa uns cent anys i on hi escrivieren personatges de la nostra literatura.

F A B U L A

Sovint he sentit contà
Qu'un pagés, una vegada,
S'estava dalt sa murada,
Tranquil contemplant la mà.

Uns sabatés, com el véren
Mirant tan embadalit,
S'hi arrambàren tot seguit,
Y riurese d'ell volguéren.

-Que li trobau?, (un va dí;)
Per la vila segons vetx,
No'n teniu cap de safretx
Tan gran com aquest d'aquí.

-Es cèrt, (los va contestà)
Peró, si allà no s'estila,
Tampoc tenim a la vila
Tants d'ases per abeurá.

D'aquest pas, treisne, lectós,
Una máxima molt sana:
Que qualcú qui va per llana
Qualque pic s'en torna tós.

C O S E S R A R E S

Pagá sa contribució i riure.

Sa servitut desmenjada.

No deure res a ningú.

Llet sense aigo.

Un bon amic.

Veure sortí es sol.

Dos metges que s'avenguen.

Un pagés associat d'aigo.

Un picapadre espenyat des pits

Un municipal torcanse sa suó,
cansat de corre.

Un criat que miri per la casa.

Un cassadó que diu sa veritat.

Una sessió de s'Ajuntament
sense cadires buides.

Y un número de FLOR DE CARD,
al gust de tothòm. (aixó, es d'avui)

-L'IGNORANCIA-

E P I T A F I S

Sepultura d'En Palou,
Revolucionari etèrn:
No'l volgueren a l'infern,
Per pó de que armás renou.

Aquí jau un mallorquí
Qu'a noranta anys arribá,
Y vuitanta nou n'emprá
En menjá, fumá i dormí.

Aquí están frets i gelats
Es restos de na Riteta,
Que perdia sa xaveta
Darrera ets enemorats.

COSES DE "L'IGNORANCIA"

Nota: Aquesta plana està escrita en mallorquí de temps enrera, !molt enrera!.

Els autors són els mateixos d'aquell temps i són: a sa fàbula, en MIRANIUS; en ets epitafis, M. D., i a ses coses rares L'IGNORANCIA.

F Patufet

EDICIÓ ESPECIAL
EDICION ESPECIAL

San Lorenzo - Dia 25 Febrero - Sant Llorenç - Dia 25 Febrer 1980

- Mª Eulàlia Yick, Antonia Ordinas, Mª Angèl Galmes, Lorenzo Romis, Juan Marcan, Pepe Xomera -

Vaga de mestres:

Es dia 14 de Febrer va començar sa vaga de mestres i va durar fins es dia 20 des mateix mes.

Aquesta vaga no fet perquè es mestres de ses escoles gratuïtes volen que se llevin ses escoles dels estolals.

(Pàg. 3)

Matança de "Atocha".

Varen esser interrogats Tres encertats, que varen anar en contra de lo que avien declarat, en la instrucció des sumari.

(Pàg. 2)

"Dia 21 feia cent anys que va entrar en el servici es vapor-correo "Bellver"

(Pàg 4)

Trobat mort el al·lot desaparegut a Delà.

Es cadàver va se trobat en el fondo de la mar a 20m de profunditat.

(Pàg. 3)

LOCAL:

- dia 17, concurs de fressas a Sant Llorenç a la plaça de l'iglesia. Hi ha avia mes de cent fressas. Varen desfilar amb multe normalitat. (Pàg. 5)

- Escola destruïda - Un dia que feia molt de vent l'escola de 7^a de E.G.B. s'en va na a bach. L'escola esta era tancada i pensa ningú que entra.

- Nous basures a Sant Llorenç i tambe nou camion de basura. Si no el tenen listant el tendran.

"Sant Llorenç"

« Matança de "Otocha" »

X Sa atenció política se va centra en es judici per sa matança de Otocha, ocorrit el 24 de Gener de 1977, en la que varen esser assassinats quatre abogats i un conserje. Varen entrevistats "Fernandez Cerra", "Garcia Julia" i "Albadalejo". Existeix una gran preocupació dins sa classe política pe sa possibilitat de que se produesqui una nova violència produida per grupos extremistes de la ideologia contraria. El gover civil de Madrid va prohibi tota classe de manifestació per evitar els incidents que habria pogut produi la conuocada "Jornada de Vela Lluita antifascista" X

"EL JUDICI de "ATOCHA"

Es demati va començar la primera secció de sa audència nacional, la vista pública del judici contra "Fernandez Cerra" "Garcia Julia" i "Albadalejo" "Gloria Eguedas" i "Leocadio Jimenez" relacionats amb sa matança de "Otocha", amb la que varen perdre sa vida quatre abogats i un ~~(auxili)~~ auxilia de despatx, varen sortir ferits quatre abogats més. El judici va tenir gran espectació entre els que varen assistir en el judici. Toni Pedrol "Sanchez Montero" "Marcelino Camacho" i "Nicolas Sartorius"

Matança de "Otocha"

"Albadalejo"

"Cerra"

"Garcia Julia"

"Quixó son es entrevistats"

X Local: "Nova apotecaria per Sant Llorenç"

Sa nova apotecaria sa troba devora el bar "Olimpic", encara no esta acabada pero esperam que pistont estigui acabada. Tembe esperom que sigui més gran més organizada i més completa porque el poble llorensi se pugui servi més de elle.

Formava part de un grup d'escursionistes

Un allot de catorce anys deseparat en Deià

✓ Va esser trobat en els fons de la mar a uns 20 metres de profunditat.

En més de les tres d'es capvespre quan a "Sa Torra de Sa Pedrissa" va esser localitzat el cadàver de l'allot. ✓

El cadàver presentava una ferida en el costat esquerre, aquesta se va produir quan va caure. Es lloc a on va caure tenia una altura de 120 metres.

Conjetures.

✗ Fins que no se hagi fet l'autopsia no se sabrà del exactament de lo que va morir.

No se sap si va esser un suicidi o una caiguda accidental. ✗

Cap destacar que Jaquín Gines desconexia aquell lloc.

Cal destacar que va esser una caiguda fortuïta, tenint en conta que va despareixe de sa neuva tenda a sa dematinava.

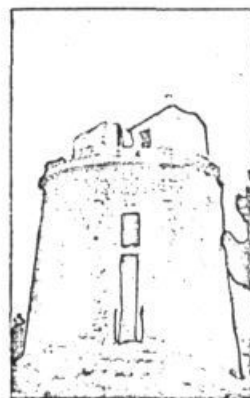
El seu pare va reconeixer es cadàver.

✗ El pare de l'allot una nit antes de trobarlo mort, quan existia la possibilitat de trobarlo viu va dir que el seu fill avia (sentreu) interrompit els seus estudis per-

El nin tenia un caracte raro segons diuen els que el tenen tretat.

Aquest es Jaquín Gines Sans.

Sa "Torra de Sa Pedrissa" es lloc a on avien a-campat els allots.

"Sustitució (local)"

✗ Degut a que sa profesora de 6^a se agut d'enxantau perquè espavaa un allot. Durant es temps que serà dafora allà serà substituïda per altres profesores; degut an aquest canvi no se faran els examens o evaluacions que se tenien previstes per aquest trimestre. ✗

ANARIN

discoteca

Noches de baile
Nits de ball

"Vaga de mestres"

✗ Fa un parel de dias va comensar la vaga de mestres per el motiu de que no volien l'existencia das col·legis de pago, aquests col·legis els se lleva a nes mestres una part de la seva assignació o pague. ✗

Demunt aquest tema hem fet una entrevista i els resultats son aquests:

Que se gent troba que no hi havia de haver tantas vagas porque els al·lots perden moltas classes, això es lo que nos ha dit quasi tota la gent

"3 Jotas"

Humor per L. Ramis

Obscurin, Obscurin:

Foto: Plaput.

¡Extra! ¡Extra! Hem publicat la primera foto de l'home invisible ch'arxivim que cada dia et lo notem.

Cara que pose un here a cant va ses metres metres del seu fill.

Cara que pose el fill. L. Ramis 80

- Així es com va que el Pèdriu Jeklin Shit després de la operació de cirurgia estètica l'èdriu mos ha declarat el metge me va dir que estic de lo mes original. L. Ramis 80

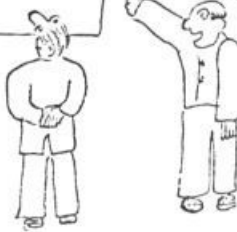
¿Com ho has sebat que es la primera vegada que montes a cavall?

¡Notici! això es ne Ferrer Farreret Mojorsalies a Cuall de Charlie que ara se ha intermedat a monja. L. Ramis 80

¡NOU MODEL!

¡I aquest es el nou model anti-semaforos.

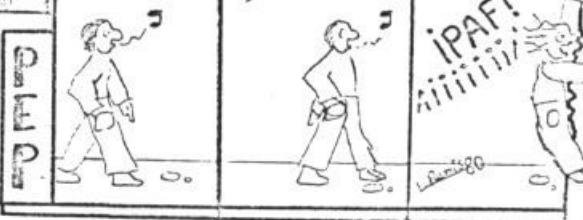
Quin fill a de gafa en Joan per gafa es comi.

JOAN

PATOT

¡PAF!

SALA RICAL

proximo estrenat proxime estrenat de

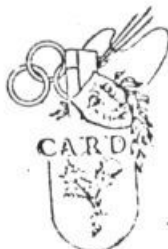
¡CAMPEON!

CON: Rikky Schroedey Jhon Voigt

també s'estrena: L'ace un milion de años Los indestructibles con Jhon Waine

- Ja to diria jo Joan que allò era un pou i no una vagues - L. Ramis 80

A la vila de Sant Llorenç d'es Cardasar dimecres dia 13 de febrer a les vint-i-una hores del vespre en el local social del Card, carrer= Mossèn Salvador Galmés, nº 67 . Es va fer la primera junta de la nova= directiva i de les diferents seccions.

President:	Antoni Sansó
Secretari:	Bàrbara Mesquida
Tresorer:	Eduard Perales
Mallorquí:	Guillem Quina
Excursionisme:	Antònia Pont
Revista:	Josep Cortès
Cultura i Artística:	Antònia Garcia
Card en Festa:	Bartomeu Massanet

A la qual s'acordaren diferents assumptes i se parlà d'altres.

S'acordà:

- 1- Fer a sebre, als socis que vulguin passar al ra'to a qualque lloc - tenim la clau en el pany per a tothom.
- 2- Fer nova apuntada de socis puient la quota el doble o sigui dues-- centes ptes..
- 3- Dissanta a la discoteca, "Sabona" del Port de Manacor, s'organitzà= un ball de fresses en nom del Card.
- 4- Cada primer dimecres de mes a les vint-i-una hores, es farà una junta directiva.

Es va parlar de fer un curs de macramé i de temes interessants, - fer qualque conferència o xerrada.

I sens res més a dir s'aixecà la reunió.

El President

El Secretari

13. Mesquida

Francisco Umbert Perelló

CA'N XESC

Reparaciones Eléctricas del Automóvil

c/. Clavel, 20 — Teléf. 56 90 67
SAN LORENZO (MALLORCA)

Ejército, escuela, participación

CONCURSO PREMIO EJERCITO

El Ejército, empresa común de la Patria en la que participa todo el pueblo; es necesario que todo español se sienta identificado con aquel, que lo ame, lo comprenda y vea en él el sostén y pilar de la Patria.

Considero que este conocimiento del ejército y su participación -ahora más que nunca- debe empezar ya en la escuela. El profesorado y los mismos padres, deben acercar al niño al ejército, para que ellos tengan ocasión de conocer a este amigo suyo, grande y fuerte, que se llama Fuerzas Armadas, y que hoy por hoy, es para ellos casi desconocido.

Creo como educador, que es imprescindible la realización de un programa dedicado especialmente a los niños, no sólo para que tengan un conocimiento adecuado a su edad, sino que incluso tengan ocasión de "jugar con él".

Como me decía un amigo militar -ya jubilado, de este pueblo-, que no hay que olvidar que nuestras reacciones de adultos, en parte, vienen subordinadas a nuestras vivencias infantiles.

Si conseguimos este acercamiento del educando con su ejército -cosa que veo fácil de realizar- entonces el muchacho-joven se sentirá más familiarizado con éste, y los sacrificios que le reportará sus pasos en filas serán insignificantes. A cambio recibirá como recompensa, a su paso por el Ejército, un enriquecimiento personal en lo físico, en lo profesional, y especialmente en lo social y moral. El joven al prestar servicio militar, cumple con la sociedad, su primer deber de adulto, se habrá formado un hombre preparado para trabajar y servir a España.

Soy consciente de la magnífica labor de formación que realizan las Fuerzas Armadas, sin lugar a dudas, son la continuación de la escuela, teniendo en cuenta con los medios con que cuentan para desarrollarla. Forman y seguirán formando hombres útiles para la defensa de la Patria y hombres preparados para continuar su labor cotidiana en su quehacer diario.

Para finalizar, considero que esta sociedad democrática en que hoy vivimos, debe realizar el esfuerzo necesario para conseguir el renacimiento del sentimiento patrio, en las escuelas, ya desde la Preescolar pasando por la E.G.B. y a toda la juventud, e insistir cuanto sea preciso para que llegue al conocimiento y convencimiento de todos; la necesidad de una Patria fuerte y coherente para que siempre sea respetada, libre e independiente, y ver en las Fuerzas Armadas, la salvaguardia del patrimonio nacional.

El profesor y alumnos de 4º Nivel

LA EQUITATIVA

assegurances

ALFA

màquines de cosir

BERNAT POLIT

Cardassar, 17

BOSCH I MASSANET

sastres

pça. mercedaris, 1-1r-2º

tel 21 52 65

ciutat

sucursal al
carrer de la creu, 9
sant llorenç des cardassar

Resultados de los partidos de fútbol local:

+ Jornada del 16 y 17 de febrero:

Alevines Cardassar 2 - S'aravall 0

Juveniles Montuiri 1 Son Carriò 3

Primer equipo Cas Concos 2 - Cardassar 0

- Jornada del 23 y 24 de febrero:

Alevines : Campos 0 Cardassar 3

Infantiles: Cardassar 2 Serverense 2

Juveniles Son Carriò 2 - Bùger 2

I equipo: Cardassar 1 Son Cotoneret 3

Resultados de los partidos de basket celebrados por el San Lorenzo en la fase final de Mallorca celebrada en Ciutat:

Sta. Mònica 40 - San Lorenzo 18

San Lorenzo 34 - Costa a 18

San Josè 46 - San Lorenzo 22

En los alevines hay que señalar la buena marcha, como demuestran los resultados, seguida por el equipo que dirigen Bme.Domenge y Jaime Ferrer, puesto que después de 14 jornadas de liga sólo han conocido la derrota en una ocasión contra el Escolar, su rival más próximo cara al título de liga, habiendo encajado dos goles.

No sirvió de mucho la jornada de descanso del día 16 para los infantiles ya tropezaron contra nuestro vecino, el Serverense, que fuè delante del marcador durante casi todo el encuentro; por lo que siguen ocupando los medianos lugares de la clasificación.

Gran victoria la conseguida por los juveniles en Montuiri (1-3) un resultado un tanto sorpresa al estar estos en los primeros lugares de la tabla. Pero el positivo conseguido en Montuiri se perdió en Son Carriò contra el Bùger que llevo la batuta durante todo el encuentro.

Por lo que respecta al primer equipo, lamentable espectáculo presenciaron los numerosos seguidores del Cardassar que se trasladaron a Cas Congos, donde se observo una verdadera batalla campal, por parte del adversario, tal vez debido a la poca iniciativa del colegiado. Pero si este partido fuè lamentable no menos lo fuè el jugado el día 24 contra el Son Cotoneret por el mal juego que proporcionò el Cardassar que poco pudieron hacer los nuevos fichajes Antonio Llinàs y Andrès Duràn procedentes del Manacor para mejorar el resultado; pero aún no se han perdido las esperanzas para lograr el ascenso a Primera Regional, esperamos que no decaiga la ilusión, que la afición siga apoyando, a pesar de este bache que se ha sufrido y nuestro equipo siga adelante.

Por lo que respecta al Basket, el equipo local debido a ocupar el segundo lugar en la liga, participò en la fase final de Mallorca celebrada en Ciutat. Tras cuyos resultados nuestro equipo quedò clasificado en la tercera posición, por lo que cabe dar la enhorabuena a todo el equipo que dirigen S. Rigo y M. Galmès.

Dejando los deportes de equipo, hay que señalar que ultima-

mente renace la afición por el ping-pong, prueba de ello es la gran afluencia que tiene una mesa instalada en un bar de nuestra villa, esperamos que alguien de los pasos necesarios para la celebración de un torneo.

SECCION DEPORTIVA

ACORDS DE L'AJUNTAMENT

Pleno del dia 5 de febrero de 1980

- 1.- Reconocimiento de créditos por valor de 93.339 ptas.
- 2.- Condiciones apertura kioscos: se solicitará el permiso del Ayuntamiento y deberán reunir las condiciones higiénico-sanitarias reglamentarias.
- 3.- Facultar al Sr. Alcalde la matriculación del camión de basuras adquirido recientemente.
- 4.- Propuestas (1).
- 5.- Nombramiento de concejal-depositario D. Bartolomé Pont Estelrich, cesando en dicho cargo el concejal D. Mateo Girart.
- 6.- Los usuarios de licencia municipal de taxis presentan instancia. Deliberado el tema se acuerda que las comisiones de Hacienda y Gobernación realicen un estudio y emitan el informe correspondiente.
- 7.- La Asociación de Propietarios de la urbanización de Son Moro presentan escrito interesando la recepción de los viales y espacios libres. Debatido el tema se acuerda recabar los informes técnicos pertinentes para tener constancia de que dichas obras han sido realizadas conforme a los proyectos previstos en el plan presentado.
- 8.- Se acuerda subvencionar en 250.000 ptas. a la Cruz Roja, para el sostenimiento del puesto de primeros auxilios ubicado en Son Moro.
- 9.- Se propone se proceda por la vía del artículo 151 para la obtención de la autonomía plena. Deliberado el asunto se procede a la votación resultando cinco papeletas en blanco y cinco afirmativas.
- 10.- D. Damián Barceló y otros presentan escrito interesando la reducción de las alturas en la urbanización Sa Coma, acordándose reducir las alturas máximas aprobadas de 40 metros en un 40 %.
- 11.- El Grupo Independiente de Son Carrió presenta escrito exponiendo la necesidad del arreglo del torrente que atraviesa el casco urbano de Son Carrió, debido a los grandes perjuicios que ocasiona en sus desbordamientos, estimando necesario que el Ayuntamiento solicite de la Jefatura de Obras Hidráulicas el proyecto para el arreglo del citado torrente.
- 12.- Se acuerda la contartación de asesor administrativo a favor de D. Rafael Creus Vives, asignándole por dichos trabajos la cantidad de 40.000 ptas. mensuales. Asimismo se acuerda asignar a D. Juan Marqués Ferrer, ingeniero Industrial la cantidad de 45.000 ptas anuales en concepto de asesor.

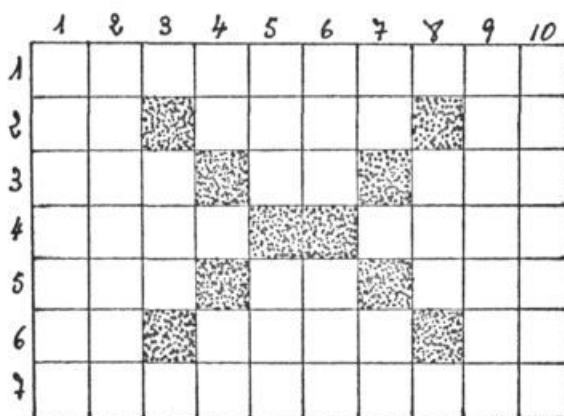
NOTES: (1) Hi ha una fulla apart amb les propostes.

PROPUESTA QUE PRESENTAN AL PLENO LOS SEÑORES D. IGNACIO HUMBERT ROIG DEL PARTIDO SOCIALISTA OBRERO ESPAÑOL Y D. EDUARDO PERALES MORILLAS DE UNION DE CENTRO DEMOCRATICO EN RELACION A LOS SIGUIENTES PUNTOS:

- 1.- Cambios de nombres en calles, plazas y otros.
Creemos necesarios el cambio de nombres en las carreteras, caminos, calles y plazas de Sant Llorenç, Son Carrió, Son Moro y S'Illot, hoy con denominaciones de caracter político, yendo en busca de los nombres que hicieron o hacen historia y que son las raíces de nuestro pueblo, pudiéndolos al mismo tiempo, escribir en la lengua que hablamos. Adjuntas a la presente propuesta, presentamos unas listas con los nombres con que hoy en día se designan a las calles o plazas y a su lado PROPONEMOS un nombre que en ningún momento pretendemos imponer, es por esto que dichas listas estarán expuestas en los tableros del Ayuntamiento durante un mes y a la vista del público, pudiendo cada vecino proponer o corregir otro nombre, dando así su opinión, que siempre será bien acogida. Si hubiera correcciones volverían a ser expuestas por espacio de otro mes, o sea, de sesión plenaria en sesión plenaria, pudiendo volver a formular objeciones o correcciones en el transcurso del segundo mes, no siendo nombres definitivos hasta que transcurra el tiempo anunciado anteriormente y el Pleno los haya ratificado.
- 2.- La tramitación para el definitivo nombre de Sant Llorenç des Cardassar.
(Aquest punt es basa en lo que diu en Ramon Rosselló a la "Història de Sant Llorenç i en l'informe de D. Francesc de B. Moll de 1974).
- 3.- Adopción oficial de un nuevo escudo o emblema.
La idea del cambio es unicamente suscitada por la variedad de alegorias (cardo, palma, parrilla y las cuatro barras) que nos parecen más idóneas como sello oficial que no la imagen del Sant que creemos cosa más bien eclesiástica y al definirnlos claramente la Constitución la separación de la Iglesia y el Estado, vemos oportuno el que se adopte este acuerdo.
- 4.- Demolición definitiva y total de la Glorieta de la Plaza del Ayuntamiento.
Pensamos que quedaría mejor en estética si la plaza estuviera a un mismo nivel y en el centro de la misma se podría embaldosar con cerámica haciendo el dibujo de nuestro escudo y a su alrededor podríamos poner las letras de Sant Llorenç des Cardassar. Naturalmente también quitaríamos la farola que hoy existe y alrededor de la plaza se instalarían unas farolas del tipo como la fotocopia adjunta.
- 5.- Arcos en la plaza General Franco.
Visto el estado ruinoso de la fachada de la Rectoría que da a dicha plaza, proponemos se gestione su adecentamiento, sugiriendo hacer arcadas, como las ya existentes para conservar de esta manera la estética de dicha plaza;
- 6.- Zona verde en el vértice de la carretera de Artà y el camino de Ses Planes.
Este trozo de tierra se podría ajardinar para la buena vista de nuestro pueblo. Creemos que se tendría que gestionar su compra.
- 7.- Traslado del "Pes d'es Porcs".
Se ha de mirar y gestionar, en caso que se apruebe, la compra de un terreno para la construcción de un nuevo local, más alejado del pueblo, cumpliendo así las ordenanzas sanitarias.
- 8.- Ampliación del cementerio de Sant Llorenç des Cardassar.
Vistas las demandas de construcción de mausoleos en el cementerio y no habiendo terreno disponible, proponemos la gestión de compra de tierras adyacentes al Cementerio.
- 9.- Nuevo escrito en la Cruz de los Caidos sin discriminaciones y en las dos lenguas.
- 10.-Arreglos varios en el Ayuntamiento.
Se trataría de arreglar los yesos junto a las ventanas y de poner persianas en todas ellas.

El Ayuntamiento acordó aceptarlas por unanimidad.

si lleu..., per m.g.

HORITZONTALS.- 1-Critiquejar, murmurar. 2-Article. Que no és eclesiàstic. Adjectiu possessiu. (f). 3-Manoll de flors, que serveix d'adorn. Article. Part del cos humà que s'estén des del coll al ventre. 4- Femella del cavall. L'únic animal que té la facultat de parlar. 5-Casa de camp. Nota musical. Acer. 6-Símbol químic del liti, (r). En tal quantia, en

tal grau. Res. 7-Capaç d'esser alterat, (pl) **VERTICALS.-** 1-Caramella, dolçaina. 2-Planta corrent en els nostres horts i conreus. 3-Símbol químic del flúor. Esmussat. Consonant. 4-Article. Vocal. Arbret de la família de les teàcies. 5-Monedes de diferents valors. Molt poc freqüent. 6-Interval entre una nit i la següent. Nom de lletra. 7-Símbol químic del ceri, (r). Consonant. Símbol químic del terbi. 8-Consonant. En petita quantitat. Consonant. 9-Ermità, (r). 10-Parany per a agafar rates.

A R L G C O R C R A M A
L P Z X R S R L R P A Q
L B E G R A M E N E R A
O A S R T E L I T R N R
M O L I L F I P U Ç A N
A M R L U N M O N I D A
C R S L U L T L I J X R
U O R B A E R L E P T I
C A L T E S R A N I M R
T O N I R O B N Z P I V
P X Y T O G E B A C T S

Els noms de deu insectes i animalons de les Balears.

ENDEVINALLA

Unes de panxa,
altres, d'esquena,
agontant sempre
sol i serena,
mirant com passen
boires i estrelles.

(Publicada en el nº16 de L'IGNORANCIA, revista crònica que es publicava a Palma en el segle XIX)

SOLUCIONS

SES TEULES

S E T B A R E I L V
E R I A N T L I
R E C E R S A W
E W O H A G U E
I T P L A W A R
A T C I A I N E
R A R D E C A R

V A B E S O I
N B O R I N O I
R C
L E U C
L L U C
O T A V
A C P U C I L W
N R O
A R A E N E R A L
A L
C O R C A

ES RACÓ DE SA PADRINA

• El qui no se cansa alcança,
mu mare, jo també alcançaré,
mu mare, el vui sabater
per no haver d'anar descalça.

Estava dificultós
es bé per on me venia,
es gall i tot me ponía
i sa rossa me'n feia dos.

Picapedrer no m'agrada
perquè és ofici dolent,
pot caure d'es bastiment,
ja la tenim enviudada.

Aqueixa cara de sol
a un germà meu agrada,
veureu quina cunyada
que tendré, si Déu ho vol.

Vols guanyar el cel ballant,
festejant de nit i dia;
què no saps santa Llúcia
que el va guanyar dijunant?.

Si rosa ho trobaves massa
per enviar a un casat,
dedins hi haguessis posat
una flor de fonoïassa.

S'aigo va a mar i es blat allà on n'hi ha.

Més dur que una banya.

Envestiria un castell (se diu de qualcú que se sent amb
moltes forces).

No entrar p'es cavat (se diu d'un que no entra en raó).

Trepitjar terra verge (se diu d'un que no sap per on va).

darrera plana

FLOR DE CARD, bolletí-revista del Card, centre cultural de
Sant Llorenç des Cardassar, Mn. galmés, 67. Febrer de 1980. Nú
mero 43. Dipòsit legal: 765-73. Ed.: Card. Dir.: Bartomeu Domenge

<u>TAULA</u>	Portada	Ca Na Bàrbara Quarta	Josep Cortès
	2	Proposta canvis carrers	Esc. Mallorquí
	7	Referèndum d'Andalusia	Guillem Font
	8	Espipellades	Josep Cortès
	9	Televisió i violència	Ramón Aladó
	11	Joventut - De l'escola	Mesquida/Cortès
	12	Ses matances	Francesc Clapés
	13	Poesia	P. J. Lluí
	14	Creixement il·limitat	Gaspar Melis
	15	Coses de l'Ignorància	
	16	Patufet	l'Escola
	20	Acords de la directiva	Card
	21	Concurso premio Ejército	Alumnes de 4rt.
	22	Esports	Secció esports
	23	Acords de l'Ajuntament	
	24	Propuesta	Humbert/Perales
	25	Si lleu...	M. G.
	26	Es racó de sa padrina	Joan Rosselló

COL.LABOREN: a la confecció i mecanografia Elisabet Nicolau,
a la tresoreria i a la difusió Guillem Quina.

NOTA: Els articles apareguts en aquesta revista expressen úni-
cament l'opinió dels seus propis autors.

ELECTRODOMESTICS

I

FONTANERIA

ORDINAS - FEBRER

AUTO - ESCUELA GILI

DIRECTOR: PEDRO GILI TOUS

Cl. Gran Via, 42 - Teléfono 66 22 31

ART A (Mallorca)